

פרשת בהר בחקותי

כ"א אייר תשפ"ז
שנה י"ז גליון תת"ה
גליון מורחב לרגל יומא דהילולא
ממרחק רבינו בעל ה'דמשק אליעזר'
זיע"א

עטרת ששלים

קול קאמארא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמארא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרח"ק אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ו

יומא דהילולא רבה דרבינו הקדוש בעל 'דמשק אליעזר' זי"ע
כ"ד אייר 'נצח שביסוד' תשפ"ה
שלחן הטהור בליל ההילולא

עטרת ראשנו
דברי תורה מכ"ק אדמו"ר שליט"א

גם המה לעשות יחודים ועליות כמוך, אז קוה
לביאת משיח צדקנו.

ושמעתי מאדוני אבי מורי ורבי מובהק רבינו
יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה, פירוש על
דבריו הקדושים הללו, שמושיח אמר לרבינו
הבעש"ט זלה"ה, כשידעו כל בני ישראל מקטן
ועד גדול, לייחד יחודים קדושים בכל תנועה
ותנועה, אפילו כשהוא הולך במשא ומתן בשוק
[היינו אפילו זה האדם שעוסק במסחר צריך
לכוון כוונות ולייחד יחודים בעסקיו], אעפ"כ
ידע ששם אלופו של עולם, והוא מלא כל הארץ
כבודו, ולית אתר פנוי מיניה, והוא עיקר אמונה
ובטחון [היינו שאפילו שעוסק במסחר עליו
לדעת שאלופו של עולם נמצא בתוך עסקיו, כי
זה ידוע שבכל דבר גשמי יש ניצוץ קדוש שצריך
להעלותו, והדרך להעלות את הניצוץ הקדוש
הוא על ידי שיכוון כוונות ויחודים בדיבורו,
ואמר דו"ז רביה"ק מהרצ"ה מזידיטשוב זי"ע
(בספרו סור מרע) שאפילו בלשון אידיש אפשר
לייחד יחודים, והכונה בזה שבכל דבר שעושה
או מדבר צריך שידע ששם אלופו של עולם,
ואם הוא מדריגה גדולה יותר צריך שיכוון בכל
דבר כוונות ויחודים שונים, וזהו עבודת האדם
בעולמו], שזאת היא חכמתך שצריך להיות
לבני ישראל הקדושים, אז קוה לביאת משיח
צדקנו ב"ב.

על ידי יחודים יעלה הניצוץ הק' ובוה יבוא הגאולה
נמצא שזהו שאמר הכתוב ובכל ארץ אחזתכם
היינו שבכל דבר צריך להיות אחזתכם בארץ

מסכתא דאבות בשם זקן ביתו, ושמעותיו
מתבדרין בבי מדרשא.

דברי תורה של הצדיק הוא כמו השתטחות על
קברו

כבר אמרנו כמה פעמים מה דאיתא במאור
עינים (ישמח לב, שבת) בשם מרח"ק הבעש"ט זי"ע,
שכשאומרים דיבורי הצדיק הרי זה התקשרות
לצדיק וזה כמו שמשתטחים על קברו, כי
דיבורי הצדיק זהו חיותו, וכדאיתא בגמרא
(יבמות צז.) שכשאומרים מדברי תורה של
צדיק אזי שפתותיו דובבות בקבר, וזהו בחינה
של תחית המתים.

ולכן נאמר מהני מילי מעלייתא שכתב זקה"ק
בספרו בן ביתי, והוא אחד מהיסודות הגדולים
שחידש מרח"ק הבעש"ט זי"ע.

צריך לייחד יחוד הוי"ה אדנ"י בכל דבר

וה"ל שם בפרשת בהר: בכל ארץ אחזתכם
גאולה תתנו לארץ (ויקרא כה כד), רצה לומר שזה
איתא במכתב הידוע שבסוף ספר בן פורת יוסף
ממרחק האלקי בעש"ט זלה"ה [ענין המכתב, כי
בעל התולדות התכוון לנסוע לארץ ישראל,
והבעש"ט נתן בידו מכתב שיועד לגיסו הרה"ק
רבי גרשון מקיטוב זי"ע, אך לבסוף לא עלה
בידו לנסוע לא"י, והדפיס המכתב של הבעש"ט
בסוף ספרו פורת יוסף], ששאל מרח"ק הבעש"ט
זי"ע בעליית נשמה למשיח, אימת יבוא מר,
והשיב לו כשתתפשט חכמתך בעולם, ויוכלו

בעל ההילולא המשיך דרך אבותינו ורבותינו הק'

היום הוא יומא דהילולא קדישא של מרח"ק
זקני הגה"ק המקובל האלקי רבינו אליעזר צבי
מקאמארא זי"ע בעל 'דמשק אליעזר' על הזוה"ק
שנסתלק בכ"ד באייר בשנת תרנ"ח, והשנה
ימלאו קכ"ז שנה מאז שנסתלק לגנוי מרומים.

זקה"ק בעל ההילולא זי"ע היה ממשיך
דרכו בקודש של אביו הק', שלאחר שנסתלק
רביה"ק בעל היכל הברכה זי"ע ב' אייר תרל"ד
נתמנה לישב על כסא אביו והנהיג את קהל עדת
חסידיו קאמארא עד לפטירתו בכ"ד אייר תרנ"ח.
והאמת כי זקה"ק לא היה הממשיך רק של אביו
הק', כי אם היה הממשיך והמורה דרך היחידי של
כל גזע קודש לבית זידיטשוב וקאמארא ובפרט
בתורת הסוד, ובימי שבוטו על כסאו באדמו"רות,
נסעו אליו כל שאר בני המשפחה לבית זידיטשוב
והמסתעף והתבטלו אליו.

ב"ה שסיימנו להדפיס את כל י"ד חלקי הזוה"ק
עם פירוש דמשק אליעזר

זקה"ק חיבר ספרים הרבה אשר רבים זוכים
להגות וללמוד בהם, ובפרט נודע בחיבורו
הענקי על כל הזוה"ק וקבע שמו בשם 'דמשק
אליעזר', ובמה אקדם ה' אכף לאלוקי מרום, על
שזכינו ביומא דהילולא דיליה בשנה זו לברך על
גמרה של תורה ולסיים להדפיס את כל י"ד חלקי
הזוה"ק עם הפירוש דמשק אליעזר בדפוס חדש
נאה ומשובח. כן חיבר זקני פירוש על התורה
ועל ספר תהלים בשם בן ביתי, וכן פירוש על

לתועלת השכינה הנקראת ארץ ע"י יחודים קדושים [ואז יהיה בחינת גאולה לניצוץ הק' שבדבר הגשמי וכדלקמן, וזה תכלית עבודת האדם לקדש כל דבר גשמי ולהעלותו, וכמו שאומרים לפני כל מצוה 'לשם יחוד קוב"ה' ושכינתיה', כי כל מצוה אי אפשר לקיימו כי אם על ידי דבר גשמי, וכגון תפילין או אכילת מצה, ולכן אומרים לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה, כי בחינת השכינה נמצא בכל מקום כדכתיב (ויקרא טז טז) השוכן אתם בתוך טומאתם, וצריך להעלות השכינה מכל המקומות להקב"ה, ובעת עשיית המצוה על ידי הגשמי מייחדים קוב"ה ושכינתיה ובה יש עליה לשכינה], ואל תשכחו עכ"פ מיוחד זה יאהדונה"י [היינו שיחוד זה אפשר ליחד בכל דבר, שהאדם בעולמו הרי הוא כל הזמן מחבר דברים בגשמי ועושה חיבורים, וע"ד משל כשלוקח ב' חפצים או שיושב הרי הוא מחבר שניהם יחד, וכן כשמונה חפץ על השלחן הרי שחיברו לשלחן, ובכל אותם חיבורים צריך האדם ליחד השילוב של הו"ה אדנ"י, ועל זה אמר הבעש"ט הק' שעל ידי שייחדו יחוד זה יבוא משיח], שבה היחוד לא יכול שום בר ישראל לפטור עצמו מלייחד בו [והנה בודאי שיש כוונות ויחודים גדולים מזה, אך יחוד זה של הו"ה אדנ"י

צריך כל בר ישראל לכוון בכל מה שהוא עושה], ואז בודאי גאולה תתנו לארץ ויהיה הגאולה השלמה, ומשיח בן דוד יבוא לגאולנו.

בני ישראל צריכים לעבוד בעבודת התיקונים בכל מקומות מושבותיהם

עוד כתב זק"ק שם, ובכל ארץ אחותכם, רצה לומר, דאיתא בכתבי אר"ל (שער הגלגלים הקדמה ז') שמעת חטא אדם הראשון נפלו ניצוצות נשמות קדושות ונתפשטו בכל העולם, וזה במקום שנפלו שם הניצוצות שם מוכרח להיות יושבים בני ישראל [היינו שלאחר חורבן הבית הלכו כלל ישראל לגלות למקומות שונים ושם היו צריכים לעשות תיקונים ולעלות הניצוצות שנפלו בחטא אדה"ר], שבכח עבודתם [בזה שעוסקים בעבודת ה' על ידי תורה ותפילה] יעלו ניצוצות וישבו למקומם לשרשן הראשון, וכשיעלו כל הניצוצות והנשמות הקדושות תבוא הגאולה השלימה בסוד מה שאמרו חז"ל אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף אדם הראשון [בגמרא כתוב רק שבגוף אך זקני ז"ל מוסיף ומבאר הגמרא שהכונה שבגוף היינו בגוף אדם הראשון שבו נכללו כל הנשמות].

נמצא שזה שאמר הכתוב 'בכל ארץ אחותכם' בכל המקומות שיש שם איזה ניצוץ ונשמות קדושות ומעלין אותם למקומם לשרשן הראשון יהיה לכל ישראל אחיזה בכל העולם ואז יהיה 'גאולה תתנו לארץ', ע"כ.

דרך הבעל שם טוב לתקן ולהעלות הדברים הגשמיים

זהו עיקר דרך מרן הבעש"ט זי"ע שנתבאר כאן בדברי זק"ק בעל ההילולא זי"ע, שצריך האדם לתקן ולהעלות את כל הדברים הגשמיים, כי כפי האמור יש בכל דבר גשמי ניצוץ קדוש המחיה את הדבר הגשמי, וכשלוקח הדבר הגשמי, כגון לולב או תפילין וכיוצ"ב ועושה בו מצוה, בזה מקדש אותו ועושה היחוד קוב"ה ושכינתיה, ומעלה הניצוץ הק' להקב"ה.

ובודאי כשהאדם מתנהג בדרך זה, שבכל דבר שעושה או חושב אזי מכוון כל מיני שמות ויחודים, בזה אפשר לתקן את כל העולם, ואז יתקיים הכתוב (ישעיה ב' יא) 'ונשגב ה' לבדו ביום ההוא', ויעזור ה' שזכותו יגן עלינו, ונזכה לגאולה השלמה בקרוב במהרה בימינו אמן.

וּנְתַנָּה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאֶכְלֶתֶם לְשִׁבְעַת וְיִשְׁבְּתֶם לְבִטָּח עֲלֶיהָ (כה יט).

רצה לומר ונתנה הארץ שהוא מלכות שמים, שמשם באים כל נשמות ישראל כנודע, שעבור זה נקראת מלכות כנסת ישראל כביכול. את פריה נשמות ישראל שהם פריה. והוא כנגד 'בנים' זרע של קיימא שיהיה לישראל. ואכלתם לשובע הוא כנגד 'מזוני' רוחא שיהיה לישראל, והשפעות האלו ישפיע השי"ת לישראל, בפנים צוחקות כדאיתא בספר עץ-חיים (שער הנקודים פ"ח) כשישראל זוכים אז בא להם השפעות מזון בפנים מאירין בעין יפה, וזהו ואכלתם לשובע

כדאמרו רז"ל (ב"ר פט ד) כששובע בעולם הבריות רואים זה את זה בעין יפה. ועוד בא להשיענו שמלת שבע הוא בגי' יחוד או"א פב"פ כזה: יו"ד ה"י וי"ו ה"י, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם. והוא יחוד הו"ה אלהי"ם במילוי יוד"ין העולה שב"ע, ומשם בא לבני ישראל מזונא, פרנסה ברוח השפעות טובות, כדאיתא בלקוטי תורה (פ' תולדות) ע"ש. וישבתם לבטח עליה הוא כנגד 'חיים' ארוכים שיהיה לישראל. כלומר שישבתם של בני ישראל יהיה בעולם העשיה הזה, באריכות ימים ושנים, לבטח בלי שום צער ודחקות, עליה היינו בעולם העשיה הזה והבן.

'בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצִמְתָּת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אִתְּם עֲמֹדִי (כה כג)

רצה לומר זאת נאמר על השאלה הנ"ל 'מה

נאכל בשנה השביעית' בימי הגלות ארוכות הזה 'הן לא נזרע' מחדש בסוד 'אור זרוע לצדיק' שכבר נזרע בעת בית המקדש היה קיים, אבל אחר החורבן הבית 'הן לא נזרע מחדש' אלא שנצמח ספיחים ממה שכבר נזרע כדאיתא סודו (ע"ח שער כללות אבי"ע פ"א), וכן כתב כאן אאמ"ו מובהק איש אלקים כאן בספרו הקדוש היכל הברכה ע"ש מתיקות לשונו הקדוש. לזה אמר כאן אפשר אתם תאמרו שהארץ מלכות שמים תמכר לצמיתות להיותה ח"ו בגלות, חס מלהזכיר לומר כן, והטעם כי כל הגלות שלה אינה אלא לפי ערכו, אבל באמת כי לי הארץ בתמידות בלי שום פירוד כלל, ועוד הרי אתם אצלי אלא גרים שהוא הגלות שאין היחוד בתמידות, וכן תושבים שהוא יחודים של מקרא שבת ויו"ט אתם עמדי לזה השכינה שבגלות, אבל אצלי לא נמצא שום פירוד ח"ו.

'בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו ז"ע

ואם לא יגאל עד מלאות לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לו חמה לעמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ב"ב"ל (כה ל)

ר"ל, הקב"ה אמר ואם לא יגאל את השכינה הקדושה מהגלות, עד מלאות לו להקב"ה שנה תמימה והוא כשלא זוכים ישראל הקדושים שיהיה אחישנה, אלא דייקא בעתו. אז וקם הבית שהוא השכינה הקדושה, כנודע שבית הוא מלכות שמים, שכינה הקדושה, כדאיתא בע"ח (שער לידת המוחין פ"ב) ע"ש.

לזה אמר הקב"ה כביכול, כשיהיה הגאולה שלמה, אז וקם הבית השכינה הקדושה, אשר בעיר בגלות המר הזה, והוא לשון תקומה יהיה למלכות מכמו שהיה לה בגלות, כדאיתא בזהר (פ' ויקרא ד"ו ע"א) תא חזי, בכלהו גלותא דגלו ישראל, לכלהו שוי דינא וקצא, ובכלהו הוו ישראל חייבין לקב"ה, ובתולת ישראל הוה תבת לאתרא בההוא זמנא דזר עלה, והשתא בגלותא דא בתראה לאו הכי, דהא היא תיתוב הכי בזמנין אחרנין, והאי קרא אוכח, דכתיב 'נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל' (עמוס ה ב) נפלה ולא אוסיף להקימה ח"ו לא כתיב, מושל למלכא דרגו על מטרונותא, ואשדי לה מהיכליה, לזמנא ידיעא כד הוה מטי ההיא זמנא, מיד מטרונותא הוא עלאת ותבת קמי מלכא, וכן זמנא חד ותרין ותלת זמנין. לזמנא בתרייתא אתרחקת מהיכלא דמלכא, ואשדי לה מלכא מהיכליה, לזמנא רחיקא אמר מלכא, האי זמנא לאו הוא כשאר זמנין, דהייאתי קמאי הכי, אלא אנא איזיל עם כל בני היכל, ואתבע עלה, כד מטא לגבה, חמא לה דהוה שכיבת לעפרא. מאן חמי יקרא דמטרונותא דהיא זמנא, ובעותין דמלכא לקבלה, עד דאחיד לה מלכא בידוי ואוקים לה, ואייתי לה להיכליה, ואומי לה דלא יתפרש מינה לעלמין, ולא יתרחק מינה. כך קב"ה כל זמנין דכנסת ישראל בגלותא כד הוה מטא זמנא, היא אתיאת והדרת קמי מלכא, והשתא בגלותא דא, לאו הכי אלא קב"ה יוחיד בידהא ויוקים לה ויתפייס בהדה ויתבי לה להיכליה, ועל דא כתיב 'ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת' (שם ט יא), היא לא תוסיף קום כזמנין אחרנין, אבל אנא אוקים לה. א"ר יוסי, זמין קב"ה לאכראז על כנסת ישראל, ויימא 'התנערי מעפר קומי שבי ירושלים' (ישעיה נב ב) כמאן דאחיד בידא דחבריה ויימא לה התנער קום, כך קב"ה יוחיד בה ויימא לה התנערי, קומי ע"כ.

נמצא שזהו שאמר הכתוב ואם לא יגאל עד מלאות לו להקב"ה שנה תמימה, אז וקם הקב"ה בעצמו כביכול, אשר לו הבית זו השכינה הקדושה, אשר היתה עד עתה בעיר בגלות המר הזה. אשר לא ויש כאן קרי וכתבי, ר"ל, לו בזמן שבית המקדש היה קיים, היה נכתב לו בו, וכן אח"כ לעתיד לבא ג"כ יהיה נכתב לו בו. אבל עתה בגלות המר הזה כתיב לא, ר"ל, שאין לו חומה לשמור לכנסת ישראל מן החיצונים, אלא לפעמים כשיש עת רצון מעבודת ישראל, כנודע. לצמיתות, ר"ל, כשיקים הקב"ה את השכינה הקדושה מהגלות המר הזה, אז

יהיה לצמיתות לקונה השכינה הקדושה אתו לדורותיו ולא יהיה עוד שום גלות, כנ"ל בשם הזהר והבן.

לא יצא ביובל כלומר, אל תאמר כמו שהיה בימי הגלות כשהיו מביאים בני ישראל מ"ג למעלה, והוא על ידי רעותן דלבא שלהם, כנודע, מזה היו גורמים שאמא עלאה היתה נותנת מוחין לתנ"כ, לצורך יחוד שלהם כנודע, אבל עתה כשתהיה הגאולה שלמה, לא יהיה יציאה שלה על ידי מוחין של יובל, ששם הוא חמשים שערי בינה. לא יצא אז בכח של יובל שהוא אמא עלאה, אלא הקב"ה בעצמו כביכול, יתן לה כל הכוחות, המוחין לעולם ועד, ולא תהיה צריכה עוד למוחין דאימא והבן.

בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם (מ"ג). רצה לומר, הארכתי כבר בפסוק הזה, בענין שכל המצות שאין בהם טעם, למה צוה הקב"ה לישראל לעשות אותם, שלכן אלו המצות נקראים חוקים וגזירות השי"ת על ישראל ע"ש. אבל לאו דוקא מצות לבד נקראים חוקים, אלא אפילו מי שלא בא לעבוד בעבודת הבורא ב"ה, לטעום טעם רוחני שמחה דקדושה, אז עבודתו הוא ג"כ אינו אלא בבחינת חוקים בלי טעם, אלא גזירות השי"ת לישראל שיהיו עובדים אותו באמונה ובטחון בלב אמת, בלי שום מחשבת פיגול, כי לא כל האדם הרוצה ליטול את השם בפעם אחת יכול ליטול, אלא דייקא אחר כמה אלפים מדרגות ובחינות ונסיונות,

כדאיתא בספר נועם אלימלך (פ' וישלח) וז"ל: 'עם לבן גרתי ואחר עד עתה' (בראשית לב ה), דהנה 'לבן' הוא אותיות נב"ל, שהוא היצר הרע הנקרא נבל כנודע (פסוק מה). ואחר שזיכה האדם בר ישראל לעבוד את הבורא ב"ה בשני יצרים, כמאמרם ז"ל (ברכות נד.) 'בכל לבבך' (דברים ו ה), בשני יצריך. אזי היצר הרע נהפך ללבן אותיות לובן העליון, בלי שום סיג ופגם, ואימתי יזכה האדם לזה, העיקר הוא ע"י הכנעה ושפלות הרוח, שיחזיק עצמו בזה העולם כגר, וזהו 'עם לבן גרתי' פירוש שזכיתי שיהיה היצר הרע נהפך מנבל ללבן, היתה סיבה לזה 'גרתי' לשון גרות, דהיינו שהחזקתי עצמי כגר בהכנעה גדולה, ובכל זאת לא עלתה בידי בימים מועטים, כי אם 'ואחר עד עתה' פירוש שאחרתי בעבודה הזאת להשי"ת יום אחר יום, ושנה אחר שנה. וזהו מה שאמרו רז"ל ביומא (ג), וכבר אמר אנא השם וגשמע קולו, פירוש שזמן ארוך צריך אדם לצעוק להשי"ת, אנא השם עזרני שאזכה לעבדך באמת, אז וגשמע קולו. אבל לא בימים מוטעים ע"ש.

נמצא שזהו שאמר הפסוק, שכל זמן שלא הרגיש טעם רוחני של עבודה לשמה, אז עבודתו להשי"ת הוא לו רק בתורת חוקים וגזירות המלך, ואעפ"כ אם בחוקותי תלכו ואל יקשה לך ח"ו שום נדנד קושיא על השי"ת, וכן אפילו אצל מצותי תשמרו שלא יקשה לך למה לא הרגשתי איזה טעם חיות רוחני בעשיית המצות, ובכל זאת אין אתה נשאר עומד בקושיות שלך, אלא שתלך בכל יום ויום ביותר דביקות ביראה ופחד מהשי"ת, אז בודאי בלי ספק תבוא למדרגת ועשיתם אותם באהבה ובשמחה בכל עבודת השי"ת וגשמע קולו והבן.

בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם (מ"ג). רצה לומר, שבחינת חק, הוא בחינת רצון א"ס ב"ה, ששם אסור לשאול הטעם למה הוא רצון א"ס ב"ה בכך, כי לית בסבא טעמא כנודע (שבת פט:).

וזהו אם בחוקתי ברצון א"ס ב"ה, תלכו ולא תקשה לכם לעולם, ולא עוד תלכו ותחקרו טעם הטוב לרצון של חק הזה, וכן ואת מצותי שהם ד' עולמות אבי"ע, שצוה הקב"ה שיהיה ד' עולמות אלו אצילות בריאה יצירה עשיה, כי כביכול בלי ציווי היה הכול באחדות אחד יחיד ומיוחד, מרום העולמות עד סוף תחתית של התהום, אלא כך היה רצון א"ס ב"ה שיהיה השתלשלות מקדושה לקדושה, עד שיהיה העולם העשיה בגשם הזה, והוא כדי שיהיו יכולים בני ישראל להנות מזיו הרוחני אפילו בעולם העשיה הזה ג"כ, כנודע מירידת המן שהיה יורד ג"כ מרצון א"ס ב"ה מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה, עד שיכלו בני ישראל להנות ממנו כנודע. לזה נקראו ד' העולמות בשם מצוה, כי כך היה הקב"ה מצוה שיהיה כך כנ"ל.

וכן כדי שיהיה התחברות על ידי תורה ועבודה בהקב"ה כי קב"ה עם ישראל חד הוא כנודע (זוה"ק ח"ג עג).

וזהו ואת מצותי תשמרו שלא יגיע להעולמות שום פגם וחטא ועון, אלא שיגיע לשם רק מצות ומעשים טובים מתוך תורה ועבודה בלב שלם.

ועשיתם אותם ר"ל על ידי עבודת ישראל ולימוד בתורה הקדושה, שהם מחדשים בכל יום עולמות חדשים כדאיתא בזהר (ח"ד ד:). וכן כיוצא בו שמעתי מאמור"ר וצלה"ה ששמעו מקוני הרב איש אלקים מו"ה רבי אברהם מרדכי מפניטשוב זלה"ה, שבכל יום ויום היה רבינו מרן איש אלקי הבעש"ט זלה"ה מחדש שמים חדשים וארץ חדשה. וזהו ועשיתם אותם היינו עולמות חדשים ממש.

ולפי זה נוכל להבין מה שאומרים 'המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית' (ברכת יוצר) כלומר הקב"ה 'מחדש בטובו' עם הצדיק הנקרא טוב, כדאמרו רז"ל (יומא לה:) אין טוב אלא צדיק שנאמר 'אמרו צדיק כי טוב' (ישעיה ג י). שהקב"ה מחדש עם עבודת הצדיקים, 'מעשה בראשית' שמים חדשים וארץ חדשה כנודע. והבן.

וממשיך הכתוב לומר ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועין השדה יתן פריו רצה לומר שאם תעשו כן אז ונתתי הקב"ה לכם לישראל גשמיכם היינו כל מיני גשמיים שנמצא בעולם העשיה הזה, בנים זרע של קיימא, חיים ארוכים חיי נחת, מזונא רויחא בהרחבת הדעת.

בעתם כנודע שיש כ"ח עתים בקהלת, לטוב ולמוטב, לזה אמר הקב"ה שאפילו י"ד עתים שאינם טובים, ימתקו לאיש הזה ויהיה לו כל מיני גשמיים הצריך בעולם העשיה הזה, ועיקר כוונת הכתוב הוא לגוף הגשמי שיהיה לאיש הזה חיים ארוכים. ונתנה הארץ יכולה הוא כנגד מזונא רויחא. ועין השדה יתן פריו הוא כנגד בנים זרע של קיימא, שיהיה לישראל הקדושים.

בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבותינו ז"ל

בטעמים של התורה הקדושה יש כ"ו כללים.

ונראה לי לפרש אותם על פי סוד.

וזהו: פשטא, מנח זרקא, מנח סגול, מנח | מנח רביעי, מהפך פשטא, זקף קטן, זקף גדול, מרכא טפחא מנח אתנחתא, פזר, תלישא-קטנה, תלישא-גדולה, קדמא ואזלא, אזלא-גרש, גרשים, דרגא תביר, יתיב, פסיק | סוף-פסוק: שלשלת, קרני-פרה, מרכא-כפולה, ירח-בן-יומן.

וזהו פירושים:

פשטא. רצה לומר, ידוע הוא שיש בחינת קוין, 'חכמה חסד

נצח' קו ימין, 'בינה גבורה הוד' קו שמאל, 'כתר תפארת יסוד מלכות' קו אמצעי. נמצא שקו הפשוט של אמצעי הוא **כתר**, שאינו נוטה לא לכאן ולא לכאן, לזה טעם של פשטא עומד בראש.

מנח זרקא. הוא כנגד פרצוף חכמה דאצילות, מטעם שהוא עושה ניחא לבינה בעת היחוד, וזרק ממנו כל אחיות החיצונים, כנודע מלק"ת (בראשית), ולפי שחכמה הוא גם כן מוח אחד מתלת מוחין של הראש, לזה עומד טעמו גם כן למעלה על הראש.

מנח סגול. הוא בינה, שהוא מוח השלישי, לזה אצל חכמה ובינה נקרא שניהם בשם 'מנח', שהוא אותיות 'מחן' [-מוחין]. וכן טעמה הוא גם כן בראשה. וטעם של 'מנח' הוא למטה, כי מוחין שלחם הם יורדין למטה לזו"ר, ולפי שהיא מוח השלישי לזה הוא סגול ג' נקודות, כנודע.

מנח. הוא פרצוף זעיר אנפין דאצילות, שהוא מקבל תחלה כל המוחין של או"א, ועל ידי שמקבל המוחין, אז ניח, כנודע סוד דינין דדכורא ניחין בסופו (זהו תרומה קעה), לזה עומד טעמו למטה.

מנח רביעי. הוא פרצוף מלכות דאצילות, שהוא בסוד

ו'מספר את רובע ישראל' (במדבר כג י), כדאיתא בע"ח (שער תינו"ק פ"ד), ע"ש. וטעם 'רביעי' שהוא למעלה, להורות שהוא מלכות דאצילות, ו'מנח' שהוא למטה, להורות שלפעמים מקבלת היא בעצמה את המוחין. ועוד ידוע שבכל עולמות מלכות דאצילות הוא כתר דבריהא, ובאצילות הוא בבחינת מקבל, ובבריהא היא בבחינת נותן, וכלל זה הוא בכל העולמות, לזה יש בה ב' מדרגות למעלה ולמטה.

מהפך פשטא. רצה לומר, עד עתה חושבין חמשה פרצופים של עולם אצילות, ובעת הבריהא ראשונה האציל הקב"ה עשר ספירות מלמעלה למטה, ובעת שובו אל מקורו הראשון האציל עוד עשר ספירות מתתא לעילא, כדאיתא בע"ח (שער מ"ג ומ"ד פ"ד) ע"ש, לזה התחיל עתה לחשוב עשר ספירות שורש של עולם הבריהא מתתא לעילא, וזהו 'מהפך פשטא' הוא בחינת מלכות דבריהא, לזה נקרא 'מהפך', כי סדר הזה הוא היפך מאצילות שהוא מתתא לעילא.

זקף-קטן. הוא בחינת יסודה, כנודע שיסוד דבינה הוא קצר. **זקף-גדול.** הוא בחינת נצח והוד שלה, שהם מבשלים הורע שלה, כנודע מלק"ת (פרשת עקב), והם מגדילים את היסוד צדיק בעת היחוד, שאז היא 'זקף גדול' כנודע והבן.

מרכא. הוא חסד, שהוא רך וטוב.

טפחא. הוא גבורה.

מנח אתנחתא. הוא תפארת.

פזר. הוא בינה דבינה, לזה התחיל כאן הטעמים לעמוד למעלה כנ"ל. וכן משם בא סוד של 'פזר נתן לאביונים' (תהלים קיב ט), עושר וכבוד, כנודע.

תלישא-קטנה. הוא חכמה דבינה, וטעמו גם כן למעלה, והוא קטן מבינה דבינה, כנודע שאמא מנקנא בג' ספיראן דבינה בעולם הבריהא (תקון"ז תיקון ו' כג).

תלישא-גדולה. הוא כתר דבינה, וטעמו גם כן למעלה, כנ"ל.

קדמא ואזלא. מכאן התחיל לחשוב עשר ספירות היצירה, והוא בחינת כתר דז"א דיצירה. וזהו טעם לשמות של ג' ראשונות דז"א שהם 'כתר חכמה בינה' הנקראים כאן 'קדמא ואזלא', כי פעם מקדים הוא לבחינת מוחין שלו ופעם אויל ממנו, כנודע.

והוא הדין חכמה שלו נקרא 'אזלא גרש' מטעם הנ"ל, כנודע שעל ידי עונות אזלא ונגרשים ממנו המוחין שהם ג' ראשונות 'כתר חכמה בינה' שלו.

וכן הוא הטעם נמי ל'גרשים', שהיא בינה שלו מוח השלישי.

זרקא. הוא חסד, לפי שיש ב' מיני חסדים, שהם אחד שאינם מתפשטים, ויש חסדים שמתפשטים עד למטה, לזה הוא כפי מדרגת המוחין שמקבל.

תביר. הוא בחינת גבורה דז"א, כנודע.

יתיב. הוא בחינת תפארת דז"א, שישם ישבה מלכות בחזה דתפארת, כנודע.

פסיק. הוא נצח.

וכן סוף פסוק הוא הוד, כנודע שנצח והוד הם תרי פלגי גופא, ויש פסיק המפסיק, בסוד א' של צאבות מפסיק ביניהם, והם חד גופא, כנודע.

שקשלת. הוא יסוד צדיק בעת יחודו, וכן הוא בסוד 'וכל בשלש עפר הארץ' (ישעיה מ"ב).

קרני פרה. היא מלכות עטרה שעל הברית כנודע, ועם הכולל של יסוד צדיק עולה 'פרה' עטרה.

מרכא כפולה. היא מלכות, שם ב"ן שהוא כפולה בהח"ן, בסוד מערת המכפלה, יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה כנודע. לזה נקראת לפעמים גם כן בבחינת 'נרן כן יומן', והבן.

'אור עינים' ח"ב ערך טעמים

אור נפלא רום מערה

לרגל יומי דהילולא
ספרי שושלת צדיקי בית קאמרנא
במבצעים מרעשים!

**הושעם חסד!
ספר חזקיה עם דמשק אליעזר**
14 כרכים
980 ₪ 650

**חומש היכל הברכה
ה"כ חזקיה**
550 ₪ 450

אור עינים | בי"ב
148 ₪ 119

תורת כוונות | בי"ב
148 ₪ 109

זקן ביתו על אבות
116 ₪ 79

ניצן חסד על אבות
116 ₪ 79

בן ביתו על החדש | בי"ב
125 ₪ 109

נתיב מוחילין | בי"ב קאמרנא
179 ₪ 129

אורא אבות
64 ₪ 39

ספרי אור החיים

מרכז הספר היהודי הגדול בעולם

ניתן להשיג בכל חנויות הספרים המובחרות ובאתר

אלתר רבי יהודה הנשיא 94 **אשדוד** רבי יהודה הנשיא 8 **אשדוד** רבי יהודה הנשיא 8 **אשדוד** רבי יהודה הנשיא 8 **אשדוד** רבי יהודה הנשיא 8

אלתר רבי יהודה הנשיא 94 **אשדוד** רבי יהודה הנשיא 8 **אשדוד** רבי יהודה הנשיא 8 **אשדוד** רבי יהודה הנשיא 8 **אשדוד** רבי יהודה הנשיא 8

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים ז"ע

תשובה שהשיב רבינו הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע בעל ה'דמשק אליעזר' על הוזה"ק, להרה"ג ר' אברהם הערשקאוויטש זצ"ל אב"ד מונקאטש, בעמח"ס 'ברכת אברהם' על התורה.

ב"ה [יום] ה' [פרשת] נצבים [שנת] תרל"ח מונקאטש

שאלה. היינו צדיק היינו עובד אלקים (חגיגה ט:). מי שעמלו בתורה עושה נחת רוח ליוצרו (ברכות יז.), ה"ה כבוד קדושת אדמו"ר, בוצינא דנהורא, שר התורה, בונה עולמות בשמים ממעל, להאיר לארץ ולדירים, בן יקיר, בן ישמח בנן עדן עליון בעטרות, מחידושי תורתו מדי שבת בשבתו, כקש"ת מרנא ורבנא מו"ה אליעזר [צבי] ספרין, מעון קדשו ובית מדרשו בקהילת קאמרנא נרו יאיר אתנו סלה.

אנכי אברהם בן טויבא פריידא, מבקש מכבוד קדושת אדמו"ר שיחיה, שיבקש רחמים בעדי, שיעזור לי השם יתברך לתשובה שלימה, ולהנצל מפיוזור הנפש, ולפרנסה בריוח.

והנה חמותי ראיתי אור כי טוב, בדבריו הקדושים בהקדמת ספר 'זהר חי', חלק שני, אשר המה מיוסדים על דברי אמת וצדק, ואני רואה גודל בקיאותו בכתבי האר"י וזה"ה, גלל כן הרהבתי בנפשי עז, להציע מול הדרת קדשו איזה דברים שאינם מובנים לי.

בהקדמת תיקוני זהר (יז.) 'מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה'. הלא נודע אשר המלכות הוא סופה דכל דרגין, ומקום המלכות תחת יסוד, בבחינת עטרה, וכמו שהוא מצויר בצורת אדם ישר, ואם כן היאך היא בפה למעלה מחג"ת.

גם שם (הקדמה יז:) איתא 'וכד אנת'תסתלק מנהון, אשתארו פלהו שמהן קנופא קלא נשמתא'. הלא אם חס ושלום יסתלק אור אין סוף ב"ה, אזי יהיו כלא היו, לא נשמתין ולא גופין, כי מאמתת המצאו נמצאו כל הנמצאים.

גם בענין הנסירה קשה הדבר לצייר, אשר הכוונה בדרך כלל ננסר ג' פרקין דנצח שלו מקו הימיני שלה, הלא אם הם אחור באחור, רואים בחוש אשר קו הימין דזכר נגד קו השמאל דנוקבא, 'ומבשרי אחזה' (איוב טו כו).

ואל יאשים אותי אדמו"ר, אשר אני מטריחו, רק תורה הוא וללמוד אני צריך. וידעתי ברור אשר יש בכח בקיאתו הקדושה ושיקירתו, אשר קנה לו

דברי תורה במיעוט תענוג ובמיעוט שינה, בודאי ישיב לי.

ה' הטוב ירום כסאו וממלכתו כהרמת קרן בן שמן, לאריכות ימים ושנים. ויכתב ויחתם בספרן של צדיקים לאלתר לחיים, הוא וכל המסתופפים בצלו, ויקובלו תפילותיו ותקיעותיו ברצון בכלל תפלת צדיקים.

דברי המשתחווה
אברהם בן טויבא פריידא

תשובה. לכבוד ידידנו וידיד נפשי, הרב הגדול החסיד הירא והשלום בענות צדקו, ישיש וזקן מלא רחמים, כבוד שמו תפארתו מו"ה אברהם בן טויבא פריידא נ"י, ראש אבד"ק מונקאטש בארץ הגר.

הנה מכתבו הנעים קבלתי לנכון, ומה ששאל ממני דברים הנסתרים האלו, אעפ"י שיש לי בזה טרחא גדולה, כי אין לי כל כך פנאי לזה, אעפ"כ מחמת אהבת הקדמונים מוכרח אני להשיב לו מפני כבוד התורה.

מה ששאל בענין 'מלכות פה', הלא נודע אשר המלכות היא בסופה דדרגין, ומקום המלכות היא בחינת עטרה של יסוד צדיק, ואם כן היאך היא בפה למעלה מחג"ת ע"כ.

אחי אחי הנעים ביותר, תמהתי עליכם על השאלה זו. אחת, הרי המאמר הזה אינו נתפרש כך, ואין פרושו 'מלכות פה' היא עומדת למעלה מחג"ת. וכוונתו, לפי שהיא נחשבת עם כח"ב, ונחשבת גם כן למטה מיסוד צדיק.

אלא פרושו היא כך, 'לבושין תקינת לון' היינו המוחין דאור"א הנקראו 'לבושין', [ה] באים על ידי נה"ד דאור"א, הם לבושין דז"א, כנודע שתלת פרקין יש לכל מוח, הרי הם ט' פרקין לט' ספירות שיש לז"א, והם מתקנים ומלבישים לו בשלשה קוין שלו, כדאיתא כל זה בע"ח (שער הכלים פ"ד, שער דרושי הצלם פ"ג, ושער פרצופי ז"נ פ"ג, ושער דרושי אבי"ע פ"א), ובלק"ת (איוב ע"פ והיה שדי בצריך וגו') ע"ש. וזהו 'לבושין' שהם המוחין הנ"ל 'תקינת לון' לזו"ג, 'דמגזייהו' מכח המוחין אלו, 'פךחין נשמתין לבני נשא', כנודע כמו שזו"ג נקראו בנים לאור"א, הוא הדין אנחנו בני ישראל נקראים בנים לזו"ג, בסוד 'בנים אתם לה' אלקיכם' (דברים יד א), כדאיתא בע"ח (שער המלכים פ"י) ע"ש.

נכמה גופין תקינת לון, כלומר שכל מדה ומדה של זו"ג, נתחלק לפרצוף בפני עצמו כביכול, וכולם נקראים בשם גופים, כי שורש גוף הוא בת"ת, כדאיתא בע"ח (שער טנת"א פ"ח) ע"ש, לזה נקראו כולם בשם 'גופין', כי שורשם הוא ת"ת גופא. 'דאנתקריאו גופא לגבי לבושין' שהם המוחין הנ"ל, 'דמקסין עליהו', היינו על כלם הנ"ל, והבן.

ומעתה התחיל לחשוב ב' פרצופים של זו"ג, מה שהיו להם בתחלת אצילותם של ז"א, לא היה בתחילה רק ששה קצוות, חג"ת נה"י לבד, ולמלכות שמים נקודה אחת, כדאיתא בע"ח (שער המלכים פ"ו ופ"ז, ושער פנימיות וחיצוניות פ"ד) ע"ש, לזה אמר 'ואנתקריאו בתקונא דא, חסד דרועא ימינא וכו', ויסוד סיומא דגופא' של ז"א קדישין, שהוא 'אות ברית קדש', ואח"כ אמר 'מלכות פה' שהוא נקודה אחת שלה בתחלת אצילותה, ולמה נקראת פה, לפי ששם הוא 'תורה שבעל פה', וז"א קדישין הוא תורה שבכתב כנודע מזהר הקדוש ומכל כתבי האר"י וזה"ה אין לשער, ועד כאן הוא ב' פרצופים של זו"ג מה שהיו בתחלת אצילותם כביכול.

ומעתה התחיל לומר ולחשוב, היאך נשלם ז"א קדישין בבחינת עשר ספירות קדושות, וכן על ידו כביכול נשלמה מלכות שמים גם כן לפרצוף שלם, הכולל בה כביכול עשר ספירות שלימות.

וזהו שהתחיל בלשון 'מוחא' כנ"ל, 'חקמה מוחא' איהו מן'שבה מלגו', והוא בסוד 'סוף מעשה' לצורך המוחין 'במחשבה תחלה', איהו נצח והוד שהם חד גופא, גו תוך נצח והוד דבינה, כנודע שנה"י דאבא הוא תוך נה"י דבינה, כדאיתא בע"ח (שער הארת המוחין פ"א) ע"ש, בינ"ה היינו ב"ן י"ה שהוא יסודה דילה, שעבור זה נקראת 'בינה', שהוא בינה לז"א קדישין כנודע, ששם י"ה ב"ה הוא ביסוד, כדאיתא בע"ח (שער רפ"ח ניצוצין פ"ד), וזהו 'בינה לבא', כי עד החזה דת"ת מתגלה יסודה דילה כנודע, וקבה' עם בחינה זו 'הלב' של ת"ת 'מבין', ב"ן י"ם, הכל כנודע.

ועד כאן חשבו ב' מוחין של חו"ב, ועליהם כביכול אמר 'ועל אלץ תרין' מוחא דחו"ב, 'קתיב' (דברים כט כח) הנקשרות דא אור"א, כדאיתא בע"ח (שער עגולים ויושר פ"ה) ע"ש סודו הגדול, 'והנסתרות' אלו הם 'ליהוה' שהוא ז"א קדישין כנודע.

ומעתה התחיל לומר, היאך נמצא מוח השלישי, וזהו 'קתר עליון', רצה לומר דע אחי הנעים, ידוע הוא שבמקום שחושבין הכתר אין חושבים בחינת דעת, ובמקום שחושבין דעת אין חושבין בחינת כתר כנודע, מסוד 'עשר ולא תשע ולא אחד עשר' (ספר יצירה פ"א מ"ד), והטעם הוא ידוע שבמקום שרוצים להמשיך איזה אורות גם למלכות, אז נחשבין בחינת כתר, כי היא שואבת חיותה מקו האמצעי של כתר, שהיא עומדת גם כן בקו האמצעי נגדו כביכול, כדאיתא בע"ח (שער תיקון נוקבא פ"ב כלא ה') ופע"ח (בהקדמה) ע"ש, ובמקום שחושבים בחינת דעת, שהיא אינה יכולה לקבל משם, כי נשים דעתן קלה (שבת לג:), אזי מוח של הדעת אינו מתפשט אלא לז"א קדישין לבד כנודע, מסוד דעת אתי בשית סטרין (זהר שלה קע). לבד, וזהו שכאן רוצים להגדיל מלכות שמים

גם כן, ולהמשיך לה גם כן איזה הארה, כדי שתוכל להתגדל, לזה חושבין כאן כתר, לזה דייקא אמר 'פֶּתֶר עֲלִיּוֹן [איהו] פֶּתֶר מַלְכוּת', והבן.

ומעתה נחזור לעניינכם, למה נקראת כאן 'מַלְכוּת פֶּה', הלוא היא סופה דדרגין, ומקום המלכות היא בחינת עטרה.

דע אחי הנעים ביותר, שמלכות שמים הנקראת רחל אמנו, היא בחינת פרצוף בפני עצמה כביכול, הכולל בה לבד עשר ספירות קדושות, ועטרה דיסוד היא בחינת מלכות דז"א, אשר אינו נחשבת בפרצוף בפני עצמה, אלא נכללת בט' ספירות דז"א קדישין, כדאיתא בע"ח (שער עגולים פ"ה, ושער תינו"ק פ"ב, ושער כסא כבוד פ"ג) ופע"ח (שער הק"ש פ"א), ע"ש כל זה ותבין כי כן הוא סודו על בוריא.

ומה שנקראת 'סופא דדרגין' כדאיתא בזהר (פרשת בשלח ג.) ולק"ת (פרשת בשלח דף סו.). על שם כוונה זו קראה רבינו מרן האר"י זלה"ה שם בשם 'רחל' ולא בשם 'מלכות' סתם, ע"ש סודו. לזה 'סופא דדרגין' הוא בחינת מלכות רחל, שהוא בסוף כל הה' פרצופים, 'כתר חכמה בינה ז"א מלכות', ואינה זהו המלכות שהיא בחינת עטרה והבן, ואין עטרה הוא בחינת מלכות פרצוף רחל, אלא שהם ב' בחינת כנ"ל.

ומה שנקראת כאן בבחינת 'מַלְכוּת פֶּה', מיירי כאן כשנשלם ז"א קדישין בסוד מוחין שלו כנ"ל, וכן מלכות נשלמת בכל פרצופה, אם הם ראויים ליחוד שלהם כביכול, כדאיתא סודו הגדול בע"ח (שער הארת המוחין פ"ז): הנה הנוקבא דז"א הנקראת רחל, בהיותה אב"א עמו, הנה הראש שלה היה מוחצית ת"ת התחתון שלו, נמצא כי סיום ת"ת של ז"א, שהוא פי האמה שלו, ממנו נעשה פי הנוקבא, אשר הוא בסיום ראש שלה, וכאשר חזרה להיות פב"פ, ועלתה כל שיעור קומת ז"א קדישין, נמצא כי מה שבהיותה אב"א, היה ראש שלה, נתהווה עתה בבחינת ת"ת שלה, ואותו הבחינה שהיה תחלה בה מקום הפה העליון שלה, חזר עתה להיות בחינת פי היסוד והרחם שלה, וזהו סוד היחוד, שעליו אמרו רז"ל (כתובות ג.) בלשון אכילה, ע"ש ותבין סודו. ובחינת 'פה' בעצמה מה הוא, עיין סודו גם כן בע"ח (שער טנת"א פ"ד), ומעתה לא יעלה על 'פה' שום קושיא, והבן.

והשאלה הב', הנאמר שם 'וְכֵד אֶנְתָּ תִּסְתַּלַּק מִנְּהוֹן, אֲשֶׁתְּאַרְוּ קִלְהוֹ שְׁמִיָּהּ גִּגּוּפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא'.

כלומר, ידוע הוא שבחינת 'גופין' הם ככלים, שבתוכם נתלבש האורות, כנודע מו' מלכין קדמאין דמיתו, שהכלים נפלו לעולם הבריאה, היינו במקום שעתידי להיות עולם הבריאה, והאורות שלהם נשארו במלכות דאצילות, ולא למימרא שהם מתו, אלא כל מאן דנחית מדרגה

דיליה, נקרא ביה מיתה (זהר אד"ר נשא קלה); כדאיתא כל זה בע"ח (שער שבירת הכלים פ"ב ושער המלכים פ"ז ופ"ח ושער התיקון פ"ג), הכל כנודע.

נמצא, שזהו שאמר כאן גם כן, 'וְכֵד אֶנְתָּ' האין סוף ב"ה, 'תִּסְתַּלַּק' האורות, 'מִנְּהוֹן' מאלו ספירות הקדושות, אזי 'אֲשֶׁתְּאַרְוּ קִלְהוֹ שְׁמִיָּהּ' שהם אלו ספירות קדושות, 'גִּגּוּפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא', היינו כלים לבד בלי אורות שלהם, כנודע שהספירות בעצמם הם בחינת גופא כלים, אבל חס מלהזכיר לומר שהם נתבטלו לגמרי ח"ו, כי ידוע הוא שבכל מקום שיש הסתלקות האורות, מניח רושם ניצוצין של האורות במקומם, ולא נסתלקו לגמרי ח"ו, כדאיתא בע"ח (שער העקודים פ"ו, שער מ"ג ומ"ד פ"א, שער אנ"ך פ"א, שער הנסירה פ"ו, שער תינו"ק פ"ג, שער סדר אבי"ע פ"א) פע"ח (שער הקדמה, שער התפלה פ"ו, שער הקדישים פ"ד, שער התפילין פ"ג ופ"ב, שער החזרת עמידה פ"ו) לק"ת (ישעיה דף ו:), תיקוני זהר (תיקון י"ט מ:), זהר (פרשת ויחי רמד:), והבן כל זה.

והמשכיל דקדושה כמוהו יבין גם כן, שאפילו באדם הגשם של עולם הזה, אם הוא צדיק במעשים טובים ומדות טובות, אזי נשמתו חוזרת לאלקים אשר נתנה (קהלת יב ז), והגוף נשאר גם כן חי, בבחינת הבל דגרמי, כנודע גם כן סודו הגדול בע"ח (שער טנת"א פ"ו) ע"ש, והתבטלות מכל וכל הוא רק ברשעים גמורים, ואף בהם יש גם כן איזה ענינים, כנודע מהשארית הנפש שיש אף בהם, והתבטלות לגמרי לא יהיה עד לעתיד לבוא בימי משיח צדקינו במהרה בימינו, שיהיה אז ביטול הקליפות לגמרי, והקדושה נתעלה לעצמה לבד בלי תערובת כלל, הכל כנודע.

והשאלה הג' בענין הנסירה. דע אחי הנעים ביותר, שמעתי מאמורי מובהק זלה"ה, שבענינים כאלה, אסור להכניס עצמו בקושיות גשמיות, להדמות לציור הגשם, וכן אפילו לקושיא הנ"ל גם כן אמר לי בפירוש, שאל יקשה לך לעולם בעניני רוחני, מה שאמר רבינו מרן האר"י זלה"ה, כי רובו ככולו נתתרץ כשלימודך יהיה דייקא לשמה.

ואמר לי, שהוא הקדוש שמע גם כן זאת מהרב הקדוש רבי יהודה צבי מראזלי זלה"ה, שאמר, שעיקר לימוד בכתבי האר"י זלה"ה, הוא רק להחיות את נפשו בדבורים קדושים שלו, ולא להחכים יותר, אלא יודע בבירור מה שהוא אומר בפה מלא, דיבורים אלו בעת לימודו לשמה, שאלו דברים יתנענעים למעלה, ומהו בא לדביקות הבורא ב"ה וב"ש חי וקיים לעד, ולא יותר.

וכך קבלתי עלי, שלא להקשות שום קושיא בעולם כל ימי על דברי האר"י זלה"ה, ובדאי בלי ספק לא השבתי לאיש אחר, אלא מחמת אהבה

הישנה, ויודע אני ומכיר אותו שיש עליו עול מלכות שמים בפשיטות, בלי שום חכמות חיצוניות, לזה אשיב מפני כבוד התורה שבו, ומהיום והלאה אבקש ממעמתי"ה, שלא יקשה עוד, אלא לימודו יהיה כדי להדביק בהבורא ב"ה בעת התפלה והמצות, שיבא מזה למדות טובות ומעשים טובים בכל יום, אמן.

אמנם אעפ"כ, אשיב לו גם השאלה הג' הנ"ל מענין הנסירה. וזהו מה ששאלת, שהכוונה בדרך כלל שנסרין ג' פרקין דנצח שלו מקו הימיני שלה, הלוא אם הוא אב"א רואים בחוש אשר קו הימין דז"א קדישין נגד קו השמאלי דנוקבא, ומבשרי אחזה וכו'.

היטב שאלת, ובעזרת השי"ת אשיב לכבודו כפי שכלי הדל. וזהו א', לשון זה ג' פרקין דנצח ז"א ננסרין בפעם אחת מקו הימיני שלה, לא נמצא בפע"ח שער ר"ה, אלא זהו שכתב שהוא רק בדרך כלל, כן הוא האמת. ומעתה יבין תוכן התשובה של שאלה נאה זו. איתא בפע"ח (שער ר"ה פ"ג) כבר ידעת, כי כל ספירה מט' ספירות של ז"א יש בה בחינת מלכות, וכל אלו מלכויות ירדו וניתן אל הנוקבא, שהיתה בתחלה נקודה אחת לבד, ועם אלו הט' מלכויות נעשית בת עשר ספירות גמורות. וזהו עיקר פירוש בבחינת הנסירה, כי בהיותם בו בז"א באחור נדבקת בו, וכשניתן בה אזי אינה צריכה לו ונפרדת ונסרית, ע"כ.

עוד איתא שם, כל האחוריים הם בסוד רבוע, והנסירה היתה בהיות בה אחוריים אלו, הנקרא תרדמה, ואלו אחוריים שלו כולם ניתנה בעת הנסירה אל המלכות. אמנם יש ב' בחינות, שהם אחור פנים, ובעת האחור כל הט"ס בחינות שלה של אחור הם בו כנ"ל, ובחינת העשירית של אחור, הוא לבד בה, ואח"כ בנסירה מתחברים כל הט"ס אחוריים בה יחד, ונגדלים כמוהו.

נמצא לפי זה, כשאלו הט' ספירות מלכויות שהם בבחינת אחוריים שבו, אז הם עומדים אצל ז"א קדישין גם כן בבחינת אחוריים, ופניהם היו למערב, ופניו של ז"א קדישין כביכול הוא למזרח, שזהו עיקר בחינת אחוריים, ובשורה ג' עומדת מלכות שמים גם כן פניה לחוץ ואחוריה נגד אחור ז"א, בבחינת אב"א כדברי מרן האר"י זלה"ה.

נמצא, שאלו הט"ס מלכויות שננסרו ממנו, עומדים פניהם נגד אחור דמלכות שמים, וצד ימין שלה נגד ימין שלהם, וצד שמאל שלה נגד צד שמאל שלהם. לזה אמר מרן האר"י זלה"ה, בדרך כל פרט ופרט מהנסירה זו, שהנסירה היתה מימין לימין ומן שמאל לשמאל, והבן.

ויהי לו עם ב"ב גמר חותם חיים טוב. דברי העני הזה שהוא עומד רק בפתח לבקש ולהתחנן מאת הבורא ב"ה וב"ש שיהיה דברי לרצון. דברי אליעזר צבי ספרין מקאמארא

מגילת סתרים

חזיונות מרבנו בעל ההילולא רבינו

הגה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א

א. כשנולדתי, לא היה אאמו"ר זללה"ה בביתו, ואמי מורתי הצדיקת היתה בעניות גדולה, עד שלא היה לה אפילו פרוטה אחת, עד ששמעו בעיר, ונתקבצו איזה אנשים יחד, וקבצו איזה מעות, ונתנו לה להחיות את נפשה.

ב. וקודם מילתי, בלילה ליל מוצש"ק, באו אצלה הרבה חיצונים וקליפות ומשכו אותי מידה, וכשהרגישה זאת, התחילה לצעוק בקול רם, ולא היה אדם בבית, אפילו האשה ששמרה להיוולדת הלכה לדרכה. ואז צעקה כל כך, עד ששמעו קולה לחוץ לאיש אחד ותיכף כששמעו האיש קולה, נכנס מיד לבית לראות מה הקול ששמעו. וכשבא לשם, ראה שאמי הצדיקת צועקת שמושכין הילד ממנה, והנה שהיה דולק נכבה, מיד היה האיש ההוא מדליק הרבה נרות בלי שיעור. ואמרה אמי שתחיה, שיתן לה הספרים של אאמו"ר זללה"ה שהוא לומד בהם, והביא כל הספרים, ואמי הניחה אותם סביבות כל גופי, ומיד הלכו החיצונים ממני, ולמחרת היה הברית מילה.

ג. שמעתי מאאמו"ר זללה"ה, שרבינו צבי מוידיתשוב היה בחינת חס"ד, ורבינו דודי משה [מסאמבור] היה בחינת גבור"ה, והרב הגאון ר' יודא צבי מראדזיל היה בחינת ת"ת, ואאמו"ר זללה"ה והרב הגאון ר' יצחק אייזיק מוידיתשוב היו בחינות נצ"ח והו"ד, ושאר המידות יהיו אצלי.

ד. אחר פטירת אחי המנוח הרב מו"ה אלכסנדר זללה"ה, הראה לי בחלום נשר גדול בגוונים נאים ביותר, ואיש אחד אווזו הנשר ההוא, ואמר לי: ראה הנשר הזה, שיש בו גוונים נאים ביותר, אני אתן לך הנשר הזה במתנה, וכל הגוונים היה נותן לי לכסי, שיהיה לי לעולם במתנה גמורה, ואמר לי: כמו שהנשר הזה טס בשמים, כן אתה תהיה בכל הגוונים האלו.

ה. פעם אחת בחורף, קמתי בחצות לילה, ובכיתי על חורבן הבית מאוד, ועיקר על גלות השכינה, ומה שהקליפות והחיצונים מתגברים ח"ו. וביום המחרת, קמתי גם כן בחצות לילה, ובכיתי גם כן בעת לימודי עוד יותר. ואחר זאת הנחתי לי לישן מעט קודם אור הבוקר. וראיתי בחלום, שבאתי לארץ ישראל, והלכתי בין בתים ישנים הרבה, ושמעתי שמתפללים פסוקי דמורה בקול רם ונעים.

ואח"כ הלכתי הלאה, וראיתי בית אחד ישן נושן מאוד, עד שהכתלים היו שחורים, והבית היה גדול מאוד לאין שיעור. ובתוך הבית ראיתי פתח גדול. וחשבתי שהפתח הזה אינו ראוי אלא לאנשים הקדמונים, שהיו גדולים בקומה.

ובתוך כך ראיתי, שיוצא אדם אחד מהבית הגדול הזה, והוא גדול בקומה מאוד, והיה לבוש לבנים בגדי משי, וגם החגורה שלו היה לבן גם כן ממושי, ופניו היה כלפידי אש, נאה ביותר, אשר לא ראיתי ודמיתי שיש במציאות בעולם אדם כזה בקומה הזה. וחשבתי אז, שבודאי האדם הזה הוא מדורות הראשונים, מהתנאים או מאבות הקדושים.

ומיד אחזתי בכנפו של בגדו, ואמרתי לו: 'רבי ומורי', בקשתי מכם שלא יהיה לי כל כך התגברות הגלות בנסיגות גדולים, ובפרט בעת התפלה, ואמרתי לו בזה הלשון: 'רבי איך בעט אייך, עם זאל מיר נישט אזוי שווער אהן קוממען דאס יודישקייט', ולא השגיח על דברי.

ואני לא עזבתי כנפו ואחזתי בו, והלכתי אחריו וכנפו ביד, עד שהלך למערה אחת ישנה, ופחדתי בתחלה לכנס עמו להמערה, ובתוך כך עלתה על מחשבתי, מה בכך [הרי] אני הולך עם הצדיק הזה, בודאי לא יהיה לי בהמערה זו שום נזק ח"ו, והלכתי אחריו וכנפו ביד.

ופתאום בתוך המערה, הפך פניו אצלי, ואמר לי: בני מה בעית. אמרתי לו, עוד הפעם בזה הלשון: 'איך בעט דעם רבי עם זאל מיר נישט אזוי שווער אהן קוממען דאס יודישקייט'. מיד השיב לי: בני אל תפחד כלל, ואני אברוך, והניח ידיו על ראשי, וברך אותי בברכות הרבה בלי שיעור, וגם הרבה פסוקים עם ברכות ביד, אותי, ואח"כ אמר לי: אבל מטך אשר בידך אל תעזוב אותו, אפילו בעד כל חללי דעלמא, ע"כ.

וכש[נת]עוררתי משנתי, אמרתי האיד לא אספר החזיון הזה לאאמו"ר, ומיד תיכף בבוקר אחר התפלה הלכתי אצלו, וספרתי לו כל החזיון הזה, ושאלתי: מי [היה] זקן הזה. והשיב לי: הזקן הזה הוא רב ייבא סבא, כי הכנתי את עצמי לראותו זה כמה ימים, כי כתבתי פירוש על דבריו בזהר (פ' משפטים) כנודע, ואני לא זכיתי לראותו אלא אתה, אעפ"כ יש לי קורת רוח מזה, שאתה זכית לראות הסבא הזה, כי לא נתגלה אלא למי שהוא לומד תורה לשמה. ומה שאמר 'ומטך אשר בידך אל תעזוב אותו אפילו בעד כל חללי דעלמא', כי כתבתי וסיימתי דבריו על 'מטה' על פי סוד, עד כאן. ואני חשבתי על ענין אחרת לענין המטה, והבן.

ו. יום א' פ' קרח בבקר. אחר קריאת שמע של שחרית, הנחתי לי לישן מעט קודם התפלה, וראיתי לאאמו"ר זללה"ה, ואמרתי לו: אבי, אבי, בקשתי ממך שתתפלל ותמליץ בעדי בעולמות העליונים לפני הקב"ה, שלא ילך ממני אפילו שעה אחת בלי עשיות רצון קוני, כי אתה ידעת שכל חפצי ורצוני לעשות תמיד רצון קוני.

והשיב לי: עתה ידעתי תמיונות לבך יותר מבחיי, ואם הייתי יודע כך בחיי, היית עוד יותר חשוב בעיני, ואח"כ אמר: אני אברוך, ומיד הניח שתי ידיו על ראשי, ואמר לי: בראשונה אתן לך ברכה שתחיה בודאי שבעים שנה, ואח"כ בידך לי עוד ברכות ופסוקי ברכות, ואח"כ היה חובק לי כל גופי בשתי ידיו, ואמר לי: אל תפחד משום בריה בעולם.

ואח"כ אמר לי: תלמוד זכר בכל השנה עד שתגמור כל הזהר. ושאלתי לו: מה דעתך, או דוקא ללמוד בעיון, או לאמרה סתם לתיקון הנפש. והשיב לי: רק לאמור בכל השנה כל הזהר. ושאלתי לו עוד הפעם: אני לומד כתבי האר"י זללה"ה בכל יום ויום, ובתוך כך אירע לי לעיין בזהר ג"כ איזה דפים, והשיב לי: בזה לא יצאת, אלא דייקא לאמרה כסדר בכל שנה כל הזהר, ע"כ.

ז. אור ליום א' שמות תרל"ו. ראיתי בחלום לאאמו"ר זללה"ה, שיושב מעוטר בטלית ותפילין בביהמ"ד שלו, כמו שהיה יושב בחיים חיותו, וראיתי שהוא מוכתר בכתר של זהב, שאין כמותו בכל העולם בגוון נהירין לאין שיעור. וראיתי תיכף, שהכתר הזה נתעלה מראשו,

ובא כתר אחר עוד יותר מוזכר בגווינו נהירין גם כן של זהב, והיה גדול יותר מכתר הראשון.

וכש[נת]עוררתי משנתי, הבנתי הפתרון הזה, כי אתמול בעת סעודה שלישית פרשת ויחי, דרשתי על פרשת שבטי י-ה, מה שיעקב בירך את בניו שבטי י-ה, ואמרתי כמה סודות התורה. ובתוך דיבורי, בקשתי מאת השי"ת בפני קהל ועדה בקול, מה שכתב האר"י זללה"ה בלקו"ת (פ' יתרו), שהקשה שם, מה שייכות יש כיבוד אב ואם למצות שבת, אלא כשהבן יושב בזה העולם, ודורש דברי תורה אמיתיות, אז מעטרין לאביו בעולם העליון בעטרין קדישין ע"ש.

ובקשתי, אם יש איזה שויה לדברי תורה שאני מדבר עד עתה בעת סעודה שלישית לפני הקב"ה, אזי בקשתי מאת השי"ת, שיעטר את אאמו"ר זללה"ה בעולם עליון בעיטרין קדישין, כמו שאמר האר"י זללה"ה הנ"ל. עד כאן הבנתי פתרון של הכתר, שראיתי על אבי תיכף בליל מוצאי שבת קודש זו הנ"ל.

ח. יום ה' פרשת בהר תרל"ו. קודם התפלה אחר שקראתי קריאת שמע, ראיתי לאאמו"ר זללה"ה, שהוא עומד בביהמ"ד בקיבוץ הרבה בני אדם מעוטפים בטליתים, ובאמצע ביהמ"ד היה עומד אאמו"ר זללה"ה, ושמעתי שאמר לאחד, להביא את הילד למולו ברית מילה שלו, ואח"כ שמעתי קולו הקדוש, שאמר בקול רם בזה הלשון: ברוך אתה ד' אמי"ה אקב"ו למול את בני אליעזר צבי בן יצחק אייזיק.

וכששמעתי זאת, אמרתי אני אלך לראות זאת, וכן לראות את דיוקנא של אאמו"ר זללה"ה, כי לבי חשקה מאוד לראות את פניו של אאמו"ר זללה"ה. ומיד כשבאתי לשם, התחיל אאמו"ר זללה"ה לצעוק בקול רם לכל הקהל: למה אין לכם דרך ארץ מבני. עד כאן ראיתי ושמעתי בחלום, והפתרון אני יודע בלבי ואין ניתן לכתוב, ואקוה שיהיה הפתרון מה שאני מקוה להשי"ת.

ט. פרשת שמות בליל א' תרל"ט. ראיתי לאאמו"ר זללה"ה, ואמר לי: לך עמי עד שם, ואמרתי אליך עליך איזה ענין. והלכתי עמו שם, ואמר לי שם. ואח"כ בחזרה אמר לי: אל תשכח שאמרתי לך, ועוד רצוני שיבוא אליך דייקא תלמידי חכמים, וילמדו ממך דרך השם יתברך, ועוד אמר לי כמה ענינים, והבן.

י. ליל ח' בלילה פרשת במדבר תרל"ט. אחר חצות לילה, ראיתי שבאתי להיכל של אאמו"ר זללה"ה. וכשבאתי לשם, אמר בקול גדול בזה הלשון: 'ברוך הבא בני רבי', והיה משתעשע עמי בשמחה גדולה, ומיד היה אומר לאחד דשם, קח כסא ותן לבני רבי, וכך היה עושה. ולקח אאמו"ר זללה"ה את הכסא, והעמיד אותה אצל הכסא שלו שהיה יושב עליה, ואח"כ היה אומר לי כמה חידושי תורה ורזין וסודות התורה, והיה שואל לי אם מסכים אני להחידושים שלו, עד כאן.

יא. יום ו' במוקד. אחר אמירת קריאת שמע, ישנתי על מיטתי כדרכי בכל יום, וראיתי שאשה אחת שלבשה קרועה ובלויה, ובכתה במר לשון, וסבבה אותי בשתי ידיה, ואמרתי לי תנחומים, במה שאני יושב, אחר השריפה בבית מושכר. וכש[נת]עוררתי, פתחתי לחלום הזה, שהיא השכינה שהיתה דרה עמי בבית שנשרף ר"ל, והשם הטוב יציל אותי משריפת אש זרה שהיה, אלא חיים ארוכים יהיה לי ולבני, אכ"ר אמן נצח סלה ועד.

עיר וקדיש מן שמיא נחית

בס"ד
שולח ואתכנשו להילולא דרב

לרגל הילולת רבינו הגאון הקדוש
שר בית הזוהר

מרחן רבינו
אליעזר צבי
מקאמרנא זי"ע
בעל 'דמשק אר יעזר'

כ"ק מרחן אדמו"ר שליט"א

יערוך שוק"ח הטהור
סעודת ההילולא המרכזית
והתכנסות קהל אנ"ש

ביום ראשון פרשת במדבר
ליל ההילולא כ"ד אייר 'נצח שביסוד'
בשעה 8:30 בערב

באתרא קדישא מירון

אוטובוסים יוצאו מרחבת בית מדרשינו בשעה 15:45 בדיוק
הרשמה חובה בטלפון: 054-852-87-80

יה"ר שזכותו הגדול והקדוש יגן עלינו ועל כל ישראל
וימליץ טוב בעדנו להושיע בכל מילי דמיטב